

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, ponedeljkov in dnevo po praznikih.

Issued daily, except Sunday, Monday and the day after holidays.

Izdaja in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:	Subscription:
Za celo leto \$5.00	For one year \$5.00
Za pol leta 2.50	For half a year 2.50
Za četrt leta 1.50	For three months 1.50
Za Chicago, Kanada in Evropo:	Chicago, Canada and Europe:
Za celo leto \$6.00	For one year \$6.00
Za pol leta 3.00	For half a year 3.00
Za četrt leta 1.75	For three months 1.75
Posiljevalna številka 3c	Single copy 3c

Dopisni važnega pomena za hitro objavo morajo biti depozirani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtke dopoldne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

O rasti in umiranju narodov

Precej dolgo je že tega, kar smo na tem mestu razmišljali o tem zanimivem vprašanju. Val dogodkov nas je z vsilo potegnil v vrtnice vsakdanjosti, da za podobna razmišljanja nismo našli ne časa, ne prostora. Saj tudi trenutno ni ravno primeren čas, da bi se človek ukvarjal s filozofskimi vprašanji, a vendar smo mnenja, da včasih kratek oddih dobro dě in da prav nič ne bo škodilo, če povedemo naše bralce za nekaj trenutkov v mirni svet zgodovinskega opazovanja, ki nam je ravno v dobi hitrostnih rekordov tako dobrodošel in v stanu, da vsaj za kratek čas pomiri razdražene živce.

Rekli smo, da so narodi v svoji celoti žive tvorbe, ki preživljajo svojo mladost, svojo moško dobo in svojo starost, z vsemi lepotami in napakami prav podobno kakor posamezen človek svoje življenje od rojstva do smrti. Pa pogledjmo danes na nekaterih primerih, če se ta naša trditve ujema z resničnostjo. Ne bomo posegali predaleč nazaj v sivo dobo zgodovine, ker bi s tem mogoče lahko spravili kakega bralca v zadrego. Moj Bog, vsakdo nima priložnosti hoditi leta in leta v šole, da bi kaj več izvedel o preteklosti evropskih narodov. Zato se bomo v svojih opazovanjih omejili samo na nekaj narodov, ki jih boljše ali slabše poznajo vsi naši bralci.

Poglejmo si najprej Angleže. To je narod, ki danes obvlada malo da ne polovico sveta, v resnici pa prav vrši kontrolo nad življenjem vseh narodov. Kako je to mogoče, da borih 60 milijonov Britancev dejansko nadzira ves svet? Po našem mnenju je to pač narod v zreli moški dobi. Rekli smo, da je v tej dobi v glavnem konec osvajanja, vse stremjenje je odslej usmerjeno za tem, da se ohranijo pridobitve nekdanjih borb. — Angležem je bila usoda naklonjena: postavila jih je na prostor, kjer so se mogli svobodno in nemoteno razvijati. Okoli in okoli Britanije pljuska morje in morje pomeni široko cesto v svet. Boste rekli: Tudi okoli Italije je veliko morja in prav tako okoli Španije ali Grčije — in vendar nobeden teh narodov danes ne pomeni toliko v svetu kakor Angleži. Res je! A ravno to potrjuje našo misel o rasti in umiranju narodov.

Pred davnimi stoletji, pred več kakor dva tisoč leti so bili Grki v tedanjem svetu na svoj način nekaj podobnega kakor Angleži v naši dobi. Iz nepoznanega, malega in mladega narodiča so zrastle v mogočen in vpliven narod moške dobe, dokler se niso začeli starati in odstopati svoje mesto na svetovnem odru mladim narodom. Ni mogoče na tem majhnem prostorčku naštevati vseh narodov in narodičev, ki so prihajali in odhajali, rasli in umirali. Naj omenimo samo Rimljane, ki so pobrali dediščino starih Grkov in je niso znali preveč dobro upravljati. Ko so se Rimljani postarali, so prihrumela s severa krđela mladih, svežih, napol divjih narodov in posedla njihovo zemljo. In pozneje je bilo treba dolgih stoletij, preden so ti mladi narodi dorasli v mladeniško in moško dobo ter končno ustvarili današnje italijansko cesarstvo. — In spomnimo se mimogrede Špancev, ki so bili pred dobrimi štiristo leti še na višku svojih moči. Kristof Kolumb je pod špansko zastavo odkrival Ameriko in Španci so najprej posedli to novo bogato deželo. Pa so se začeli starati, mogoče zaradi obilja in bogastva nekoliko prehitro, in že se je pojavil mlad, krepak tekmeč — Angleži, ki so začeli trgati kos za kosom bogate posesti ostarelemu španskemu narodu. In danes so Španci samo še igračka velesil, ki na njihovem oslabelem narodnem telesu merijo svoje moči.

Razmeroma kasno je odločilno posegel v zgodovino francoski narod. Saj še ni dolgo tega, kar so med našimi ljudmi legle zadnje priče Napoleonovih dni v grob. V našem narodu živi še vse polno spominov na to dobo, ki je pomenila za francoski narod največji razmah njegovih notranjih sil in njegove mladeniške razsipnosti. Tedaj so Francozi preživljali svojo mladeniško dobo, nekam prešerno in objestno, tedaj so si začeli zavestno graditi svoj

veliki dom, v katerem bi mogli v miru preživljati svoja stara leta.

Ko so Francozi začeli uveljavljati svoj položaj v svetu, tedaj so bili Angleži že notranje ustaljeni, imeli so že svojo posebno obliko vladavine, ki ji pravimo še danes "angleška demokracija" in ki so jo v glavnem ohranili do današnjih dni. Angleži so bili zrelejši od mlajših Francozov, preudarejši, zato so se tudi znali v tedanjem svetu boljše uveljaviti. Toda počasi je dozoreval tudi francoski narod in si tekom časa zagotovil prav zaviden položaj med narodi Evrope.

Kakor so Francozi šele nekako sto let za Angleži resno posegli v evropsko zgodovino, prav tako je tudi nemški narod šele kakih sto let za francoskim z vsilo odločnostjo posegel v dogajanja v Evropi. Tako lahko rečemo, da je starostna razlika med Angleži in Francozi približno enaka starostni razliki med Nemci in Francozi. To je za nas važna ugotovitev in kdor se bo hotel poglobiti v razmišljanja na podlagi tega dognanja, bo z lahkoto našel odgovor na marsikatero navidezno nerazumljivo vprašanje in bo mogel tudi s precejšno gotovostjo presoditi, kako se bo razvijal položaj v Evropi v dogledni bodočnosti.

Da bi bila slika kolikor toliko celotna, bo treba k našim opazovanjem pritegniti še skupino najmlajših evropskih narodov — to so Slovani. O tem pa se bomo pogovarjali drugič, če nas ne prehitijo važnejši dogodki.

SPOMINI NA MEDENO NEDELJO

So. Chicago, Ill.

Tako lepe "medene nedelje" že nekaj let nismo imeli, kot je bila letošnja. Že par tednov naprej je naš list Amerikanski Slovenec v kratkih dopisih vabil rojake od blizu in daleč, naj se združijo skupaj v Lemontu pri Mariji Pomagaj v nedeljo 2. oktobra. V teh dopisih in vabilih so prijatelji lemontskega čebelarja opozarjali na letošnjo dobro medeno leto in pripovedali, kako pridne so bile marljive čebeličice, ki so nanosile sladkega medenega nektara za več kot 2000 funtov. To je bilo dela za majhne živalice. Če pomislimo kako majhne so te, muham podobne živalice, se moramo zares čuditi, da so toliko znesle skupaj. Učenjaki so izračunali, da pomeni kozarec medu celih 37.500 milj poti za eno čebeličico, ki jo mora preleteti, predno nabere kozareček medu. — Poglejmo še dalje, kaj pravi učenjak C. B. Gonderham: Čebela tahta približno pettisotinko funta in pri vsakokratnem izletu iz panja prinese medu v panj nekako polovico svoje lastne teže. Če torej hoče nabrati funt medu, se mora vrniti v panj približno desettisočkrat. Pri tem, to moramo tudi pomisliti, da sok, ki ga prinese v panj, izgubi z izhlapevanjem nekako polovico svoje teže. Če torej vse to premišljujemo sedaj, ko gledamo doma rdeklenico medu, katero smo srečno prinesli z nedejskega piknika v Lemontu in če računamo, da preleti čebela pri vsakokratnem poletu za medom povprečno skoro tri milje, koliko časa jo vzame, da preleti tistih 37.500 milj, predno je nabrala toliko kozarcev medu, kot smo ga videli v nedeljo

na lemontskem hribu. Res, da ni ves ta med nabrala samo ena čebeličica, ker bi nikakor ne zmogla tolikega dela, kajti poslušajte dalje, kaj pravijo zvedeni opazovalci čebel: To pravi, da čebeličica, ki jo zadene usoda, da se zleže v poletnem času, živi samo nekako šest tednov. To pa vsled silnega napora, ki ga imajo pri nabiranju medu. One čebeličice, ki se zležejo koncem poletja, ko je že sezona nabiranja medu pri kraju, imajo daljše življenje, te žive povprečno po 7 mesecev. To pa zato, ker v zimskih mesecih se toliko ne mučijo. Lepo doma so v panjih in počinjavah ter uživajo sad ne toliko svojega, pač pa sad truda svojih sester, katere so v težkem delu omagale. Čistijo hlebo, (panj) in skrbijo za zalogo, kolikor je je še preostalo. Z medom se pa ne gostijo tako kot bi kdo mislil, ampak ga prav po malem uživajo, kot bi vede, da požrešnost ni baš najlepša niti za čebeličice. Svoji kraljici se pridejo od časa do časa pokloniti, kateri strežejo za to odbrane strežnice, da bi ničesar ne pogrešala. Kraljica je pa vesela svoje družine, ponosno stopa po svoji palači (panju) in kjer vidi izpraznjeno luknjico v satovju, znese vanjo jajčece za novo čebeličico, ki naj nadomesti one, ki so pomrle. Tako čakajo čebeličice pomladi, ko se zopet prične težavno delo nabiranja sladkega nektarja, katero ne pozna odidha.

Ko sem ravno pri čebeličah, sem se spomnil na nekaj, na kar me je opozoril za vse skrbni lemontski čebelar č. g. Fa-ther John. Rekel je, da je bila pomota v onem dopisu, ki je bil izšel izpod peresa J. Horvata iz Clevelanda, O. v Amer. Slovencu z dnem 2.

septembra. G. Horvat namreč poroča v onem dopisu, da je bil navzoč v Lemontu ravno tedaj, ko je g. čebelar stavil v panj "kraljico" (matico) iz "Italije". G. čebelar mi je sedaj omenil naj to poročilo v toliko popravim, da "kraljica" (matica) ni bila iz Italije, ampak to je dobil kot dar od priznanega in svetovno znanega slovenskega velečebelarja na Gorenjskem v Jugoslaviji, g. Janeza Stergarja, ki ima sloveče vzgojevališče "kraljice" (matic) in je poslal kar 29 takih kraljic, katere je g. čebelar dejal med amerikanske čebele.

Sedaj, ko sem to povedal, se pa lahko zopet vrnem na medeni piknik. Ko smo se pripeljali iz So. Chicago z Mr. Johnom Golobom z Ave. M v Lemont, smo se ustavili kot ponavadi pri "Finžgarju". Zastoj sem se oziral za medom v Finžgarjevi dvorani. "Vse so znesli na hrib, mene pa pustili tukaj", mi je potolžil g. Kopal, ki upravlja romarsko hišo in je imel ta dan polne roke dela, da je postregel številnim romarjem in romaricam z okusnim kosilom, vmes je pa še prodajal prav lep koledar "Ave Maria" za leto 1939. Koliko je prodal ne vem, kajti jaz sem se podal na hrib, kjer je bilo že vse polno medenih sladokuscev, ki so se naslajali ob pogledu na krasno razstavljen med, kateri je stal tam kar v treh skupinah. Joj, toliko medu pa res še nisem videl skupaj v svojem življenju. "Iz tega medu tukaj, bi se pa dala napraviti velika medena potica", sem nekomu pripomnil, pa ne vem če me je slišal in sploh razumel, ker je buljil v tisto "železnico" ki je "srečo" vozila, pa ni menda nič zadel. — Ja, poleg medu seveda ni manjkalo medenih potic in medenih "keksov", katerim smo v starem kraju rekli "leete". Joj in kakšne oblike so imeli, kar na izbiri je bila zastopana vsa mlada perutnina, vsakovrstne barye. Pa še medene konjčke so imeli in osličke, na dveh nogah. Ne bdi len, sem tudi jaz enega kupil, pa sem imel z njim nesrečo, vso pot do doma. Že tam na hribu je bila težava, ko nisem mogel dobiti primerne skatle. Tako se mu je že tam odlomil rep, katerega smo kar tam pojedli v štirih. Predno sem se spravil v mašino, je odpadla zadnja noga in ko sem prišel domov še prva. Takoj sem sklenil, da take živali več ne bom kupoval na medenem pikniku; samo "trubel" sem imel z njim. Drugič se bom raje založil z medom, žejo si bom pa gasil z medico. — Da, res, medica. Na to bi pa že skoro pozabil. Enkrat sem menda omenil, da bo medice toliko, da jo bodo imeli vsi dovolj. Zato sem si rekel, da se jo bom napil predno odidem domov. Na, pa sem imel smolo. Ravno da sem ujel še en glazek, drugo je že vse steklo po grlih številnih sladkopivcev. Jim prav nič ne zamerim, kajti medica je bila izvrstna. — Živeli stari Slovani, ki so si z medico sladili svoje grenko življenje! — Predno končam moje spomine, bom še

omenil, da sem za vse druge mislil, na tem pikniku, na sebi pa pozabil. Vsem, ki so naročili sem prinesel med, za sebe pa ne. Kaj bo, če me stisne kak prehlad? Samo pelin, katerega sem avgusta meseca položil in ga posušil za čaj, ne vem, če bo dovolj sladak. Sicer pa, tolažim se s tem, da imam dobre sosede, ki radi pomagajo z dobrimi nasveti. Tako se bo že kako ukrenilo. Vsem udeležencem medenega piknika, zlasti s katerimi sem imel priliko govoriti, pa prisrčen pozdrav in drugo leto, če Bog da zdravje, se bomo zopet videli na medenem pikniku.

Novinar

PAR NOVIC S FARMARSKO NASELBINE

Willard, Wis.

Mr. Jos. Perme, kateri je bil delj časa v bolnišnici, je sedaj zopet doma in zdravje se mu povoljno obrača na boljšo. Upamo, da skoro popolnoma okreva, kar mu tudi vsi želimo. Zanimanje za "bazar" je veliko in vse kaže, da bo vse v splošno zadovoljnost.

Trinajstarna pobožnost se bo vršila v nedeljo 9. oktobra, katero bo vodil č. g. Rev. Aleksander Urnkar, župnik od sv. Štefana v Chicago, Ill. — Rojakom izven Willarda se naznanja, da bo prva maša v nedeljo ob 9 uri, druga ob 11 uri. — Pozdrav vsem.

Ludvig Perushek

OD DRUŠTVA SV. DRUŽINE ŠT. 3. SDS.

La Salle, Ill.

Članstvo gori omenjenega društva se vabi, da se udeleži društvene seje, ki se bo vršila v nedeljo 9. oktobra v navadnih prostorih. — Ob enem se naznanja vsem članom in članicam, da društvene veselice ne bo 9. oktobra kot je bilo to sklenjeno na seji 11. septembra in to zaradi važnega vzroka. Želja vašega predsednika je, da glede tega pridete vsi na društveno sejo. Vsak član in članica pa plača po \$1.00 v društveno blagajno za kritje stroškov. — Prijazen bratski pozdrav!

Ant. Štrukel, preds.

Zaspanje. — A: "Kdaj vstajaš, prijatelj?"
B: "Ko posijejo prvi solnčni žarki v mojo spalnico."
A: "Tako zgodaj?"
B: "Saj ni tako hudo. V moji spalnici posije sonce šele opoldne."

Nič ne de. — Oče pride vprašat profesorja, kako napreduje njegov sinko.

Profesor: Drugače še gre, samo v zemljepisju je bolj slab.

"Nič ne de, saj tako nimam denarja za potovanje."

ČESEN-PETRŠILJ pomoč za VISOK KRVNI PRITISK
Zdravniška poročila pravijo, da česen-petršilj koncentrat tvori dvojno delovanje pri znižanju visokega krvnega pritiska. Prvi deluje, da se razširijo ožjene žile. Drugi, končni ali prepreči razhajanje odvajkov v srcevoju, kar je pomemben vzrok za visok krvni pritisk. Da dobi koncentriran česen in petršilj v obliki brez duha in brez soli, vsebuje svoja zdravila za ALTIMIN osmoro čestovih-petršiljskih tablet. Velika skulptura povečan zavoj za varčevanje denarja \$1.00. ALTIMIN uporablja ponovno v rednih posledekih pomaga pri znižanju krvnega pritiska olajša slahobni ter omogoči povrnitev večje izredne močnejše branja. Da ustovrila, kaj divja vaš krvni pritisk, in za zdravila, zdravljenje, se posvetujte s svojim zdravnikom. Za brezplačen vzorec in knjižico z informacijami velike vrednosti o krvnem pritisku, pošljite na:
VAN PATTEN CO., 51 W. Illinois, Dept. F, Chicago

Dogodki

med Slovenci
v Ameriki

Jugoslovanska proslava
Chicago, Ill. — Na seji praviljalnega odbora za proslavo takimenovanega dneva "Ujedinjenja" in ob enem slovesna proslava 20 letnice Kraljevine Jugoslavije, je bilo določeno, da se ta praznično drugo nedeljo v decembru, to je 11. decembra v Havliček-Tier Auditoriju na 26. cesti in Lawndale Ave. Na to proslavo se že sedaj opozarja vse rojake Jugoslovane.

Nov grob

Barberton, O. — Tukaj je izdihnil svojo dušo mladinec Frank Segar, v starosti 22 let. Pokojni je bil vse življenje po-habljen in ga je Bog rešil na daljnega trpljenja. Njegov pogreb se je vršil iz tukajšnje slovenske cerkve Srca Jezusa vega na pokopališče sv. Križa.

Nesreča v rudniku

Oak Creek, Colo. — Pred kratkim je bil med delom v tukajšnjem premogovniku pri nesreči ubit rojak Anton Čeligoj, v starosti 60 let. Doma je bil blizu St. Petra v zasedenjem ozemlju. Bil je samski in ne zapuščal tu nikakih sorodnikov.

Šola moderne umetnosti

Cleveland, O. — S prvim oktobrom je pričel pouk jugoslovanske šole moderne umetnosti pod pokroviteljstvom Slov. nar. doma. Pouk vodi domači slovenski umetnik G. H. Perushek.

NAJVIŠJI KONGRES

V Švici je zdaj mnogo kongresov. V Curihi je kongres za zgodovinsko znanost in obnem kongres za živnozdravje. Fiziološki kongres Jungfrau pa z viška gleda na vse druge kongrese, saj je na višini 4000 metrov. Ondi se je zbralo več ko 100 najslavnejših fiziologov (ki so prej zborovali v Curihi), da si pridobijo novihkušenj za "fizioloških velikih višav". Ondi so obravnavali dihanje, krvni obtoč, sestavo krvnih teles in še več drugih vprašanj, ki bodo predvsem koristila letalcem. Zato so na kongresu osebnosti nemškega, francoskega, italijanskega in švicarskega letalstva.

Zavrnila ga je. — Snubec:

"Ali bi se kaj veselili, gospodična Vida, če bi jaz vašo mimico prosil, da bi postala moja tašča?"

Vida: "Seveda bi se, če bi imela le še kako sestro!"

"TARZAN NEUSTRAŠENI"

(57)

(Metropolitan Newspaper Service)

Napisal: Edgar Rice Burroughs

S tem, da je Tarzan prišel na pomoč nedežnemu Jetli, je postavil v nevarnost sam svoje življenje, kajti lev je bil močan. Medtem ko je lev tiskal k tom Jetli, je z enim očesom opazil novega sovražnika, ki se mu je bližal. To ga je še bolj razkačilo, da ga kdo moti pri njegovem plenu.

Videl, da od žrtve ne more biti posebnega upora, obrne lev vso pozornost na novega sovražnika in se pripravi da ga napade. Toda tudi Tarzan je vedel, da bo prvi spopad odločen ali zmaga, ali propade. Zato je ravnal silno previdno in naglo. Pa tudi lev je vedel, zato se je pognal proti Tarzanu.

Razstano listje je šumelo in silne veje pod drevesom so pokale, da se je silalo skozi nočno tiho. V spanju je Mary zaslišala neko lomastenje ki jo je prebudilo, da je strahoma odprla oči. Prva njena beseda je bila, da je začela klicati: "Jeff! Jeff! Kje vendar si? Kaj se je pa zgodilo?"

Na njene klice Jeff ni odgovoril. Ne daleč od tam je stopala močna levinja. Tudi njo je predrnilo renčanje razkačenega leva in to ji je bilo znamenje, da je lev našel svoj plen, zato je pohitela, da si z levom plen razdelita. Med potjo je pa s svojim dobrim nosom zavohala Mary, katero je hotela napasti.

POLORI
Pogled na številke poleg naboja in imena. Ako ti je narobe ime, obnovi jo in pomagaj listu!

ŠKOFOVO PISMO SLOV. MISIJONARJU MED INDIJANCI

Zlatomašnik preč. g. pater Simon Lampe OSB., o kateri slavnosti je prinesel naš list že večkrat kratko poročilo, je prejel te dni zelo lepo pismo od svoje škofa prevz. gospoda Timothy Corbetta, iz Crookstona, Minn.

Pismo se glasi: "Moj dragi oče Simon: — Kot rojenemu pred dolgi leti v Evropi, in stari Kranjski deželi, prelepi domovini Njegov. Ekselence škofa Barage, potem veleč. g. Monsignorja Jožefa Buha, očetov Pirca in Lavtjarja, Vas priščno pozdravjam, z nemalim veseljem in zadovoljstvom, ker imate častni privilegij, da spadate med velezaslužne sloveče indijanske misijonarje. To slavlje je vredno in upravičeno posebnega slovesa tako od strani Vaših prijateljev in podpornikov, ker je to dvojni jubilej Vašega duhovništva in ustanovitve indijanske misijone na Red Lake po o. o. benediktinih. Vi ste priznani kot zaslužni in vreden član stanega, visoko priznanega duhovnega reda sv. Benedikta. Besede ne morejo izraziti priskrbene odkritosrčne hvaležnosti ob občudovanju Vašega izvanrednega velikega dela, ki ste ga v takim veseljem in velikodušnostjo vršili za naše drage indijance v severno-zapadni Minnesoti. Vaše veliko resnično, zanesljivo in trajno prijateljstvo, ki ste ga izkazovali meni,

je vzrok, da sem se začel globoko interesirati za domovince. Preizkušeno prijateljstvo je močno in trpljenju in težavam in v težkočah problemov.

Z nejenljivo dobrotljivostjo ste se priljubili med našimi ljubljimi Indijanci. Spoštovanje, hvaležnost in prisrčnost jim sije iz njih obrazov, za Vaša številna dobrodelja in podporo, ki ste jih vršili njim v dobro. Naš dragi Gospod je edini, ki ve za Vašo čudovito aktivnost, ki ste jo vršili v Vašem posvečenem poslanstvu tekom teh petdeset let, kakor tudi za vso množino Vaših težav in trpljenja pri tem napornem delu. Ko leta teko po Vašem spominu, ni dvoma, da so ostali prijetni utisi hvaležnih src iz Vaše okolice.

Ustanavljanje držav in narodov, velika domovanja industrije, in trgovine, ženjalne iznajdbe, postavljanje velikih spomenikov živim in mrtvim, vse to lahko vstaja na zemlji, ampak, kdo naj primerja izmed nas vse to višjemu namenu in vrednosti, odreditvi ene same neumrjoče duše.

Zelo občudujem potrebo, da sem odsoten od slavnosti Vašega dvojnega jubileja, toda zagotavljam Vas prečastiti moj dragi oče, da bo moja ponižna molitev spremljala Vas na ta dan. Sem odkritosrčno Vaš v Kristusu,

Timothy Corbett, Adm."

POMORSKA MOČ SOVJETSKE RUSIJE

Razume se, da igrajo ali pa bodo igrale v mednarodnem položaju veliko vlogo tudi pomorske sile onih držav, ki obrobajo tako imenovano Vzhodno morje ali Baltik. Javnosti pa je o teh vojnih brodovjih doslej malo znanega, izvemski nemški mornarico, ki je pravkar obiskoval madžarskega regenta Horthyja dobila novo veliko bojno enoto na Vzhodnem morju, "Princa Evgena", čigar ime je združeno tudi z našo zgodovino. Kar se tiče švedskega vojne brodovja, je najmočnejše za nemškim in ruskim, se pa nahaja v stanju velike predelave posameznih enot po sodobnih pregledih. Finska vojna mornarica je svoj gradbeni program, s katerim je začela pred devetimi leti, izvršila šele na polovico. Njeni dve največji oklopnici ne moreta na visoko morje, da tam dalj časa operirata, ker imata premajhni posadki. Tudi švedske vojne ladje niso sposobne, da bi operirale preko otočij okoli Stockholm, Aalandskih otokov in Gotlanda ali kvečjemu preko danskega otoka Bornholma, pač pa lahko skupaj s Finsko zapro Botniški zaliv pri Aalandskih otokih, da štiti važna na severnošvedske industrijske pristanišča pred sovražnim napadom. Poljska mornarica, kakor tudi mornarice drugih malih baltskih držav morejo samo opravljati stražarsko službo ob svoji obali. Za operacije na visokem morju prideta resno v poštev samo nemško in sovjetsko brodovje.

ru do Libave prizadejalo nemškemu vrhovnemu pomorskemu poveljstvu veliko skrb in dela, zlasti se je odlikovalo v polaganju min, s čimer je vzbudilo občudovanje vseh strokovnjakov. To carsko brodovje, kolikor ga niso Nemci potopili, je še danes jedro sovjetske vojne mornarice. To so 3 velike bojne ladje razreda "Sevastopol", ki so zapustile ladjedelnice leta 1911. Sovjetska vlada jih je predelala v letih 1928 do 1933. Imajo danes vsaka po 12 topov kalibra 30.5 cm in so boja sposobne ter topniško najmočnejše bojne ladje v severnem delu Vzhodnega morja. Z modernimi nemškimi bojnimi ladjami pa se težko dajo primerjati.

Te dni pa se je posrečilo Rusom, da so zgradili moderno križarko 8000 ton, kateri so dali ime "Kirov". Gradili so jo dolgo, kar je en dokaz več, da sovjetska proizvodnja tudi na tem polju šepa. Vendar bodo zgradili še nadaljnjih šest križark tega tipa. V zadnjem času so sovjeti tudi sklenili, da bodo zgradili tip težkih križark do 10.000 ton in je prva teh ladij namenjena za Vladivostok. Aktualnega pomena pa so zankaer veliki rušilci razreda "Leningrad", ki imajo po 3000 ton, 5 topov kalibra 13 cm in 6 cevi za sprožitev torpedov. Te imajo velik delovni radij, kar pomeni, da lahko nadomeščajo prave križarke v območju od Murmanskega zaliva do Severnega morja, kakor tudi iz Kronstadta do nemške obale na Vzhodnem morju. V Kronstadtu pa je vsihranih tudi 72 dobrih podmornic. Sovjeti si tudi prizadevajo za zgradbo učinkovitih min, v čemer so Rusi menda prvi strokovnjaki na svetu. Zgradili so tudi sodobni minonosce "Marti", ki nosi 300 ton. Dobro je tudi rusko mornariško letalstvo; čigar število pa ni znano; bo jih pač več sto letal.

Nekoliko pravljico se pa sliši, da hočejo sovjeti zgraditi 3 bojne ladje velikanke po 35.000 ali celo 40.000 ton vsako, s to-

povi kalibra 40.6 cm. Veliko vprašanje je, če sovjeti take zgradbe finančno in tehnično zmorejo, oziroma to sploh ni vprašanje, ker sta samo dve državi na svetu, ki bi tak načrt zmogli, in to sta Anglija in Združene države Severne Amerike. Brez njune pomoči Rusi teh ladij ne bodo mogli zgraditi. Zelo slaba točka ruske brodovne politike pa je od nekdaj tudi ta, da mora njeno vojno brodovje biti razdeljeno na štiri brodovna oporišča, oziroma pristanišča, med katerimi je zveza zelo dolga in težavna, to je Leningrad, Murmansk, Sevastopol in Vladivostok. Kar se tiče evropskega severnega, oziroma severnozhodnega bojišča, vemo, da je prekop med Vzhodnim in Belim morjem pozimi neploven, poleti pa morejo pluti skozi samo rušilci. Vprašanje je tudi, če brodovje, ki je v Vzhodnem morju, lahko prodre čez Finski zaliv.

Važen za vsako brodovje je tudi človeški material. V tem oziru so sovjeti prav tako kakor svojo kopno armado, oslabilbi tudi svoje vojno brodovje, kolikor se tiče častnikov, ki živijo pod hudim terorjem. Zlasti je vsak specialist na sumu nezanesljivosti kot buržujski ali pa trockisti, ker so specialisti povsod ljudje, ki imajo svoje nazore. Sicer menijo, da si ustvarjajo sovjetski svoj pomorski naraščaj zlasti po pospeševanju morskega plovstva v polarnem območju. Številni polarni junakov pa je majhno in vprašanje pomorskega naraščaja je za sovjetsko Rusijo veliko težje nego za carsko, ki je bila gospodarica baltskih dežel, ki so dajale carstvu najboljše mornarje.

Zelo pa je upoštevanja vredna sovjetska trgovinska mornarica. Steje okoli 670 ladij, ki imajo vsega 1.258.236 ton. V primeru vojne tvorijo močvirje trgovinskega brodovja v velikem odstotku znatno nadomestitev za moštvo na vojnih ladjah. Naški in Finski, ker bi se lahko po-

BRAT PREDSEDNIKA BENEŠA

Na sliki na levi je Vojta Beneš, brat češkoslovaškega predsednika, Edvarda Beneša, ki je prišel nedavno v New York na obisk v Ameriko. Na desni je Vlad. Hurban, češkoslovaški poslanik v Ameriki.

rat sovjetske mornarice bi bil v prvi vrsti zelo nevaren Švedlastila Aalandskih otokov, od koder sta ogrožena tako Stockholm kakor finski pristanišče Abo in ki zapirajo dohod v Botniški zaliv. Ruski napad bi ne bil naperjen samo proti tema dvema državama, o katerih je znano, da hočeja v kakšnem konfliktu med Rusijo in Nemčijo ostati nevtralni, ampak bi v prvi vrsti lahko onemogočil transport severnošvedskega železa in jekla. Med Švedsko in Finsko že dolgo teko pogajanja, kaj narediti z Aalandskimi otoki, ki bi igrali v primeru kakšne vojne v teh morjih najvažnejšo vlogo. Severne države gredo za tem, da bi tako Nemčiji in Rusiji, kakor eventualno tudi britskemu brodovju zapre pot v Vzhodno morje z nevtralitete verigo. Skandinavske države pa v zadnjem času tudi navdaja skrb, da ne bi preveč naraslo sovjetsko brodovje, in si zato v razgovorih z Anglijo prizadevajo, da bi se nekaj ukrenilo, da bi se ravnotežje brodovij v Vzhodnem morju trdno zajamčilo po nekem ključu.

RAZNE ZANIMIVOSTI

NEPRIJETEN DOŽIVLJAJ

Neprijeten doživljaj je imel neki kopalec v plavalnem bazenu madžarskega mesteca Tapolce. Preslišal je znak, ki naznanja vsakdanji konec kopanja. Kopališki strežnik je menil, da ni nikogar več v bazenu in je izpustil vodo. Nenaadno je zapazil, da je v vodi še neki možak, ki se bori z vsemi silami, toda brez upa zmage z odtakajočo se vodo. Tok ga je držal trdno in ga je zvelkel v odtočno cev. Kopališkemu strežniku ni bilo več mogoče, da bi ga dohitel in potegnil na suho. Ves v grozi je stekel k reki, v katero vpi 55 m nižje odtočna cev. Tam mu je pa uspelo, da je nesrečnega kopalca vendarle ujel in ga rešil. Bil je že brez zavesti in se je dobro napil vode, čeprav nehoti takojsnji poskusi z umetnim dihanjem so imeli uspeh.

NA LOVU ZA DRAGOCENIMI CVETLICAMI

Ob koncu preteklega stoletja je bilo, ko si je neki beli mož na majhnem otoku andamenske skupine s sekro krečl

pot skozi tropsko goščavo, ko so njegove oči zagledale skupino petih komaj poldrug meter visokih domačinov, ki so se mu bližali s pretečimi obrazmi, s puščicami na lokih in s človeškimi lobanjami ter čeljustmi ob pasu. Čeprav jim je pokazal potni list, ki ga je izdal angleški podkralj Indije, je prišel belokožec v ujetništvo domačinov. Lastnorčni dekret iz Delhija ga je teden dni nato osvobodil in podkralj ni okleval niti za minuto, da je izdal strogo povelje, naj moža izpuste, kajti njegov varovaneec je bil eden najznamenitejših lovcev na orhideje, katerega ime so poznali prav tako dobro v Los Angelesu kakor v Sydneyu, Ernst Rimann.

Rimann je odkril in raziskal nad petdeset parov teh čudežnih cvetk. Znanost se mu je oddolžila na ta način, da je celo vrsto najlepših orhidej imenovala po njem. V lovu za njimi je prepotoval vseh pet celin in to večinoma po najbolj samotnih pragozdih in džunglah. Rodil se je kot sin nemških staršev v Rio de Janeiru, zato je dobro poznal vse za-

vratnost tropskih krajev in vedel je, kako naj se obvaruje morilne vročine v predelih, kjer so najlepše orhideje doma. Bil je eden izmed prvih botanikov, ki so z uspehom stopili na pravljico tla Burme in Siam. Silen je bil plen orhidej, ki ga je prinašal s seboj domov, nešteti pa so bili tudi njegovi doživljaji. Šele ko so mu leta pobelila lase, se je odpovedal lovu na prav tako lepe, kakor nevarne cvetlice. V Hamburgu se je naselil za stalno in tam je tudi umrl.

ČUDEŽNA OZDRAVLJENJA V LURDU

Predsednik stalnega zdravniškega urada v Lurdu, dr. Vallet, je objavil podatke o raznih ozdravljenjih v Lurdu, ki so se dogodila med francoskim romanjem letošnjega leta. Iz podatkov posnemamo te le podrobnosti:

Oniere Debuissou, ki je bil zaradi oteklina v možganih že 19 let popolnoma hrom, se more spet gibati in govoriti.

Gospa Dockx, ki je že leta trpela zaradi bolečin v trebuhu, je nenadoma ozdravela in je brez bolečin.

Pri Jeanu Royeju, ki je trpel zaradi revmatične bolezni na sru, so mogli dognati znatno izboljšanje.

Gospa Deladriere-Crespel, ki je imela oteklino v spodnjem životu, je popolnoma ozdravela.

Gospa Leroy, ki je imela od l. 1930. hudo trebušno bolezen, je nenadoma začutila, da je povsem zdrava.

Gospa Louise Marin je ozdravela od boleznij v grlu. Vse te primere je najprej preiskal zdravniški urad in je šele čez dalj časa in po temeljitim proučevanju bolezni in opazovanju bolnikov in bolnic v zdravem stanju izdal to poročilo.

LEHMAN NA LISTAH DVEH STRANK

New York, N. Y. — Ameriška delavska stranka je imela zadnji ponedeljek svojo prvo konvencijo in na njej je nominirala governerskim kandidatom sedanega governorja Lehmana, za zveznega senatorja pa sedanega senatorja Wagnerja. Lehman je zadnji teden sprejel ponovno nominacijo za kandidaturu tudi na listi demokratske stranke.

Sirite in priporočajte list "Amerikanski Slovenec"!

ŠIROM JUGOSLAVIJE

Oropan

Ko se je Franc Farič iz Jesence pri Račah vračal iz Neke hoče gostilne proti domu, sta med potjo pristopila k njemu dva neznanca in začela nasilno stikati po njegovih žepih za denarjem. Ker tega ni bilo, sta mu vzela uro.

Lep ženin

Pred mariborskim okrožnim sodiščem se je zagovarjal 28 letni pekovski pomočnik Hubert Lilek iz St. Ilje, ki živi v Domžalah. V St. Ilju, kjer je imel pekovsko obrt se je spoznal z Greto Riffli, o kateri je vedel, da ima pri starših shranjenih 15.000 Din. Začel je dekleta nagovarjati, da bi se poročila, a jo je tik pred poroko pregovoril, da mu je dala svoje prihranke, nakar o poroki ni hotel več slišati in jo je kmalu za tem tudi pobral iz St. Ilje. O vrnitvi denarja pa ni hotel več slišati, zato ga je Rifflova težila. Obsojen je bil na 8 mesecev zapora in 600 din kazni, Rifflovi pa mora vrniti ves denar.

Odlikovanje

Višji poštni kontrolor v Ptujju Josip Dvorak je bil odlikovan z redom sv. Save V. razreda; Fran Novak, poštni uslužbenec je pa bil odlikovan s srebrno svetinjo. Oba sta dobila odlikovanji za vestno in zgledno izvrševanje svoje službe.

Strela

Nedavno je neke noči med nevihto udarila strela v hišo Franca Plevnika, rudniškega ključavničarja trboveljskega rudnika, ki ima svojo hišo na Kovku. Strela je hišico zažgala in je vse zgorelo. Tako trpi Plevnik do 30.000 dinarjev škode.

Dva reveža postala naenkrat bogata

Pri zadnjem zaključnem zrebanju državne razredne loterije, ki je bilo v Skoplju, sta bila med dobitniki tudi dva reveža. Prvi med njimi je Blagoje Andjelković, ki ima v mestu skromno pekarijo in je zadel pol milijona dinarjev. Pravi je, da je prvič v svojem življenju žrtvoval svoj skromni

zaslužek za srečko. Rekel je tudi, da bo še naprej upravljal svojo obrt in masli kruh, ker brez dela ne bi mogel napraviti toliko denarja. — Drugi srečni dobitnik je Joca Petrič, dimnikar v Sarajevu, ki se je nekoč boril v Rusiji v vrstah vojnih dobrovoljcev in je zadel milijon in 250.000 dinarjev.

Pod lokomotivo

Ko je hotel 84 letni preužitkar Peter Mališ z Brega pri Polzeli prekoračiti nekega večera železniško progo med St. Petrom in Polzelo, ga je zadel lokomotiva ki je privozila iz Celja, ga podrla na tla in ga odbila. Starček si je zlomil obe nogi in dobil močan potres možganov. Prepeljali so ga v celjsko bolnico, kjer je še isto noč podlegel hudim poškodbam.

Neruča na cesti

Od Konjic proti Slovenski Bistrici se je peljal na kolesu posestnik Jurij Brus iz Vrhol, ki je nekoliko gluh in je preslišal signal nekega avtomobila, ki je privozil nasproti. Brus je bil na napačni strani ceste in šele v zadnjem hipu je skušal to popraviti, pa ga je že zadel avto in ga prevrnil v občestni jarek, da je dobil hude poškodbe.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Z žalujočim srcem naznanjamo, da je preminula naša ljuba mati in soproga,

Marija Kapel (rojena Zabnikar).

Pokojna je bila rojena leta 1879 v Ljubljani. Umrla dne 25. ga septembra po dolgi bolezni.

Iz srca zahvaljujemo vse sorodnike, prijatelje in znance za lepe vence in udeležbo pri pogrebu.

Žalujoči ostali: Charles Kapel, soprog; Mary, hči. Chicago, Ill., 4. okt. 1938.

DVA KRASNA PREDMETA

Narejena z nezlomljive medenine, ki se ne ubije.

Ta-le krasni altarček, ki ga vidite na tej sliki je 9 in pol inčev visok. Vlit z medenine, ki se ne ubije, če pade z rok. Barvan trepežno z krasnimi barvami. S tem altarčkom gre skupaj krasen kip Marije, Presv. Srca Jezusovega, ali pa Male Cvetke sv. Terezije. Tudi kipi so viliti iz nezlomljive medenine.

Cena \$200

— V vašem domu je gotovo prostor za ta lepi altarček, ki bo vam okrasil vaš dom.

"GOD BLESS OUR HOME"

To je krasna platica vilita iz iz nezlomljive medenine. Krasno barvana v "Ivory" (slonokoščene) barve, z rdečim Božjim Srcem sredi, ali pa zlate barve. Platica je pravi kras za vsako hišo. Lep kras bo to za vaše sobe.

Cena 75c

Oba navedena predmeta si lahko naročite tudi po pošti. Vse kar je treba je, da naročilu priložite potrebni znesek in zraven omenite natančno kateri kip izmed navedenih treh želite z altarčkom, ali Marijinega, Presv. Srca Jezusovega ali Male Cvetke sv. Terezije in poslalo se bo vam naročilo po vaši želji. Naročila sprejema:

Knjigarna Amerikanski Slovenec
1849 West Cermak Road -:- Chicago, Illinois

IZBORNO MONARCH PIVO

MONARCH pivo je izdelovano skrbno in natančno in vsebuje vse najboljše kakovosti, ki napravijo pivo dobro in okusno. Vedno pazite kako pivo se vam servira. Na zapadni strani mesta Chicago razpečava MONARCH pivo

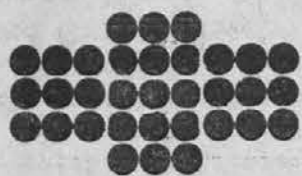
John Kochevar

WEST SIDE DISTRIBUTOR OF MONARCH BEER

2215 W. 23rd Street Tel. Canal 6177 Chicago, Illinois

Tovarna novega človeka

POSLOVENIL LEOPOLD STANEK

"Kje je zdaj?"

"Nisem ga več videla. Slišala sem pravi, da so ga ustrelili, ali ne verjamem, da je res..."

"Kaj pa sedaj delate?"

"Postati hočem slikarica. Toda življenje je grozno, dušim se v njem. Ljubezen do vsega lepega je postala v meni prava strast in mračno življenje okoli nas me napravlja včasih čisto bolno. Ozrite se vendar okoli sebe! Vse mračno: ljudje, misli, obleke, vse! Moj Bog, kakšna grozna revščina vsepovsod, telesna in še bolj duševna! Imeti hočem lepoto, gledati lepe podobe, čitati lepe knjige, slišati lepo godbo; mrjem od žeje po lepoti, ki so jo naši tovariši poteptali! Dostojevski je nekoč rekel: 'Lepota reši svet, brez lepote mora propasti.' Oh, ko bi vendar mogla v inozemstvo!"

Vitalij Vladimirovič ji je ves očaran gledal v oči. Prav po tem je hrepenel vsa ta leta, izrazila je docela njegove želje, njegove misli.

"Zadušim se v tem ozračju, ki hoče uničiti vse, kar je osebnega," je nadaljevala Tamara s trepetajočim glasom. "Nočem kaditi, ker vsi kade; svojo dušo in svoje telo hočem obdržati čisto, že zaradi tega, ker vsi te stvari zasmehujejo; imeti hočem neko vero, že zaradi tega, ker jo vsi zatajujejo. Biti hočem cel jaz in ne drobce mase, nikaka opeka, ki naj pomaga graditi temelj za bodoči raj! Nočem biti delec v temelju za druge, živeti hočem zaradi same sebe. Vse življenje sem bila le predmet, poizkusna živalca, najprej svojemu očetu, potem Fedji! Zdaj hočem biti jaz, samo jaz, in tudi če bi to pomenilo mojo smrt! Saj poznate čudovito Bal-montovo pesem:

Da bi gledal sonce, sem prišel na svet;
in ko dan premine,
hočem peti,
peti le o soncu vse do ure,
ko me zgrabi smrt..."

Tamara je sklonila glavo, da bi skrila solze, ki so ji vrele iz oči. Vitalij Vladimirovič je stal pred njo kot začaran.

"Tamara Nikolajevna! Kdaj vas morem spet videti?" je vprašal. "Govoriti moram o marsičem. Tudi jaz vam moram povedati vse... kako sem vsa ta leta hrepenel po vas. Niti za minuto vas nisem pozabil. Roka vaše mumije leži na mizici, vedno pred mojimi očmi..."

"Vi ste poročeni?" ga je prekinila Tamara.

"Da," je odvrnil profesor z neodločnim glasom. "Toda razumeti morate, da sem se poročil le, ker vi..."

"Imate otroke?" ga je zopet prekinila.

"Da, tri. Toda..."

"Tu ni nikakega toda. Vidite, to je tudi takšna Fedjina ideja. Ni je večje sreče, kot je sreča čistega srca. In prav neumno in nizkotno je, misliti — kot mislijo zdaj vsi — da v nas ni nobenega npravstvenega zakona več. Pa je! In nikdar me ne boste pripravili do tega, da bi si zgradila srečo na nesreči svojega bližnjega! Zato vas nujno prosim, da se ne zaljubite vame, kot delajo drugi; to bi bilo zelo neumno!"

Pro te besedah se je Tamara poslovila. Ana Ivanovna je preteklo noč slabo spala. Ni se mogla iznebiti nemira, ki ga ji je povzročilo vedenje njenega moža v poslednjem času. Skoraj vsak dan se je branil obedovati ali večerjati, ob večerih je hodil ven in se vračal šele pozno ponoči domov; ko pa je potem ležal v postelji, še dolgo ni mogel zaspati; z vzdihom in stokanjem se je premetaval z ene strani na drugo. Predvsem pa jo je skrbelo, ker po ves dan skoraj ni izpregovoril besede. Da bi ga vprašala, kaj se mu je pripetilo, se ni mogla odločiti; da pa je stopilo v njegovo življenje nekaj važnega, odločilnega, tega si ni mogla tajiti in srce ji je mučila neznanska bojazen za njeno družino, za njeno ljubezen do njega; slutila je nekaj groznega, nekaj, kar se ne da odvreniti.

Proti jutru je končno za kratek čas nemirno zaspala; nato pa se je čutila bolj utrujena in zbita kot poprej. Ko so se prebudili otroci, jim je dala zajtrk. Sama ni mogla pojesti niti grizljaja. Skrbno je pazila, da niso delali otroci hrupa, zakaj profesor ni nikdar vstal pred pol deset; bil je vajen delati pozno v noč. Počasi je Ana Ivanovna vstala in stopila k oknu. Ravnodušno je gledala vsakdanjo sliko: dolgo, z mlado travo poraslo dvorišče, koki, ki so pridno tekale sem in tja, in mačko, ki se je leno pretegovala na jutranjem soncu. Že je hotela stopiti zopet od okna, ko je skočil mlad foxterier z vežnih vrat za mačko. Hotela je zbežati, ali ujela se je v plotu, da jo je pes lahko dosegel in potegnil na tla. Zgrabil jo je za vrat in jo besno stresal; temnordeča kri je brizgala iz mačkinega grla. Z oken so ljudje kričali na psa. Izpuštil je mačko in veselelo mahaje z repom lajal v okna. Mačka se je s trudnimi, otrplimi gibi zavlekla k plotu, težko skočila po njem nekoliko navzgor in se ujela v križem prepleteni bo-deči zici. Nekajkrat se je truplo živali drgetaje streslo, se potem stegnilo in mrtvo obviselo.

Osupla se je Ana Ivanovna obrnila v stran. To, kar je videla, jo je najgloblje pretreslo. To je življenje, je pomislila; tako malo je treba in konec je tu! Kako grozno je! In Ana Ivanovna je čutila, da to ni bil slučaj, temveč da mora biti skrivnostna zveza med smrtjo te mačke in njeno usodo. Kako zagonetno, kako temno je ležalo pred njo življenje, ki si ga je ustvarila s tolikim trudom, s tako zvesto pridnostjo! Seveda je trdno verovala, da ne pade noben las s človeške glave, ne da bi Gospod za to vedel — toda kako strašno težko je vendarle, podvreči se tej resnici...

Ana Ivanovna svojih misli ni mogla domisliti, ko je potrkal nekdo na vrata. Bila je Tanja.

"Golobčica moja, kaj je z vami?" je prestrašeno vprašala, ko je videla trudno, blede obličje Ana Ivanovne.

"Slabo sem spala," je odgovorila. "Potem pa, z mojim možem ni nekaj v redu. Tako žalosten, tako izgubljen je!"

"Pač preveč dela!" jo je skušala potolažiti Tanja.

"Da, že mogoče!" je odgovorila Ana Ivanovna in se hipoma čutila mnogo mirnejšo.

PROBLEMI PRISELJENCA

Čezurno delo po mezdo-urnem zakonu

VPRAŠANJE: Kot sem razumel, novi federalni zakon določa maksimalni delavni teden 44 ur. Ali je "overtime" dovoljen po tem zakonu? Kdaj pa stopi ta zakon v veljavo.

ODGOVOR: Tako z v a n i Wage-Hour law stopi v veljavo dne 24. oktobra 1938. Določa maksimalni delavni teden 44 ur tekm prvega leta svoje veljavnosti, 42 ur tekom drugega leta in 40 ur po dveh letih. Čezurno delo je dovoljeno, delavci pa morajo biti plačani vsaj poldrugokrat toliko kolikor za delo v dovoljenih urah. Zakon se tiče le onih industrij, ki se ukvarjajo z meddržavno trgovino ali z izdelovanjem blaga, ki se prevaža od ene države do druge.

Krive navedbe ob času prihoda morejo dovesti do deportacije

VPRAŠANJE: Ko sem zaprosil 1. 1926 za priseljeniško vizo, sem uporabil potni list prijatelja, po svojem prihodu pa sem rabil le svoje pravo ime. Ali morem zaprositi za državljanstvo v svojem lastnem imenu?

ODGOVOR: Inozemec, ki je prišel v Ameriko od 1. julija 1924 naprej pod preteznim imenom, je dal konzulu krive navedbe, ko je zaprosil za vizo oziroma je uporabil dokumente, ki niso bili njegovi, da bi dobil priseljeniško vizo, je kriv krivoprisežništva in je podvržen deportaciji.

FLIS

ŠIRITE AMER. SLOVENCA

Prva, najstarejša, največja in najbogatejša slovenska katoliška podpora organizacija v Združenih Državah Ameriških, je:

Kranjsko-Slovenska Katoliška Jednota

Ustanovljena 2. aprila 1894, inkorporirana 12. januarja 1898 v državi Illinois, s sedežem v mestu Joliet, Illinois.

POSUJE ŽE 45. LETO.

Glavni urad v lastnem domu: 508 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

SKUPNO PREMOŽENJE ZNAŠA NAD \$4,000,000.00.

SOLVENTNOST K. S. K. JEDNOTE ZNAŠA 116.71%.

K. S. K. Jednota ima nad 35,000 članov in članic v odraslem in mladinskem oddelku.

SKUPNO ŠTEVILO KRAJEVNIH DRUŠTEV 186.

Skupnih podpor je K. S. K. Jednota izplačala tekom svojega 43-letnega obstanka \$6,500,000.00.

GESLO K.S.K. JEDNOTE JE: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD!"

Če se hoče zavarovati pri dobri, poštini in solventni podporni organizaciji, zavaruj se pri Kranjsko-Slovenski Katoliški Jednoti, kjer se lahko zavaruje za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti boleznim in onemoglosti.

K. S. J. Jednota sprejema v svojo sredo člane in članice od 16. do 55. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta. Zavaruje se lahko za \$250.00; \$500.00; \$1000.00; \$1500.00 in \$2000.00 posmrtnine.

V Mladinskem oddelku K.S.K.J. se otroci lahko zavarujejo v razredu "A" ali "B". Mesečni prispevek v mladinski oddelki je zelo nizek, samo 15c za razred "A" in 30c za razred "B" in ostane stalen, dasi zavarovalnina z vsakim duem narašča. V slučaju smrti otroka zavarovane v razredu "A" se plača do \$450.00 in zavarovane v razredu "B" se plača do \$1000.00 posmrtnine.

BOLNIŠKA PODPORA:

Zavaruje se lahko za \$2.00; \$1.00 in 50c na dan ali \$5.00 na teden. Assessment primerno nizko.

K. S. K. Jednota nudi članstvu štiri najmodernejše vrste zavarovanja.

Člani in članice nad 60 let stari lahko prejmejo pripadajočo jim rezervno izplačilo v gotovini.

Nad 70 let stari člani in članice so prosti vseh nadaljnjih assessmentov. Jednota ima svoj lasten list "Glasilo K. S. K. Jednote", ki izhaja enkrat na teden v slovenskem in angleškem jeziku in katerega dobiva vsak član in članica.

Vsak Slovenec in Slovenka bi moral (a) biti zavarovan (a) pri K. S. K. Jednoti, kot pravi materi vdov in sirot. Če še nisi član ali članica te mogoče in bogate podpore organizacije, potrdi se in pristopi takoj.

V vsaki slovenski naselbini v Združenih državah bi morale biti društva, spadajoča h K. S. K. Jednoti. Kjerkoli še nimate društva, spadajočega k tej katoliški podporni organizaciji, ustanovite ga; treba je le osem oseb v starosti od 16. do 55. leta. — Za nadaljnja pojasnila in navodila pišite na glavnega tajnika: JOSIP ZALAR, 59 No. Chicago Street, Joliet, Illinois.

Najpripravnejši

MOLITVENIK ZA AMERIŠKE SLOVENCE JE:

SLAVA MARIJI

(Spisal P. K. Zakrajšek.)

Tiskan v mastnem tisku, kakor so te dve vrste v okvirju.

Vsebuje tri maše; raznevrstne molitve; križev pot; več litani, pesmi in skupne molitve, ki jih rabijo društva pri skupnih obhajilih. Je zelo praktičen molitvenik.

Molitvenik je vezan na tri načine in stane:

Vezan v umetno usnje, zlata obreza.....\$1.00

Vezan v pristno usnje trde platnice, zlata obreza.....\$1.25

Vezan v fino usnje, vatrane platnice, zlata obreza.....\$1.50

Pri naročilih vedno omenite, katere vrste vezavo želite in za isto pošljite potrebni znesek, kakor navedeno v cenah.

Naročila sprejema:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois

Pisano polje

J. M. Trunk

Iveri.

Ogri so podpisali pakt, da so prišli do orožja. Držali ga ne bodo, ker plavajo v dobi, ko sta imela le Nemec in Mažar besedo. Upajo na stare meje, jih pa ne bo, ako uspe Hitler, ker Nemci bodo sami vse porabili. Morda ne bo zagrmelo. Demokracije (Francija, Anglija) dobro vedo, kaj jih čaka, ako čakajo, ko bi Hitler udaril, ampak tudi Hitler ve, da ga je konec, ako ne uspe. Ribalo se bo naprej. Vsekako pa visijo črni oblaki nad Judi na Ogrskem. Besedo sta imela le aristokrat in Jud, in pri zatiranju drugih narodnosti je Jud prekašal Mažara, zdaj pride vrsta na njega, ker aristokrat bo imel oporo na Hitlerju. Džungl se bo nadaljeval, ampak ob času, ko je cvetela judovska pšenica (liberalizem, svobodomiselnost), je Jud najbolj trobil v ta rog, in potiskal druge v džungl. Zdaj ga bo imel.

Vidim sliko (fotografijo). Osem jih je, pristni Španci, vsi veselih obrazov. Podpis pove: "Capt. Coch, chief of the Loyalist forces at Buirago, Spain, is shown profaning the sacred vessels by drinking stolen church wine from a consecrated chalice. Another soldier is handling a ciborium while they made a meal of raw meat and bread". Za demokracijo, pravijo, da se borijo. Eh...er...z demokracijo utegne biti vrlo slabo pri takih borih. Glavno bo, da gre zoper vero. Tudi med katoliškimi Španci bo dosti takih "katoličanov".

Jugoslavija je vsa za nič, pravijo in trdijo neki. Je le golo ime, drugače pa Velezrbija. Srbi in vsaj velesrbi imajo svoje mihe. Dalje pravijo in trdijo, da je tam vse za nič, ker se je naredilo po krškem paktu, ko bi se imelo narediti po republikanskem uzorcu. Karageorjevič sp, ni pa republike, in zdaj imajo otroka za kralja. Tako zdaj po 20 letih. Neki ljudje so hudo postavljajo za preroke, ampak za

preteklost, ne za bodočnost. Preroštvo je pač vrlo — svoboden poklic.

Videl in slišal sem pa sam, da je bila Jugoslavija, že kar po par dneh za nič. Mnogi so resno pričakovali, da ne bo davkov in še usta bo treba samole odpirati. Ker že prve dni ni bilo tako, je bila enako za nič. Jugoslavija, in najbolj proklamirana, je bila prav pri tistih, ki so v Jugoslavije le prišli, ker so odšli ali vsaj morali oditi.

Nemški nazizem je prava gajzla božja, ima pa le tudi svetlo stran, kakor ima kakotako stran prav vsako strmičenje. Nemška rasa je nazivno vse, in prva rasa na vsi zemlji hoče biti, ampak dasi ne bo nikoli, je na pravem v tem, ker trdi, da bi morala prva rasa postati z delom, za tako raso. Tudi drugi bi radi postali vsaj nekaj, recimo radi bi bili srečni Jugoslavi, ampak z delom za tak namen je križ. Dan na dan sedijo pred hišo in tarnaajo, da je hiša slaba, le baltata, se podira, ampak niti pristom ne ganejo, da bi hišo pozidali. Ni treba hoditi dol v Bosno, ker so pred kučami gruča moških, in na polju delajo žene, kuče pa take, da je močnejšega glasu ali poka ne prenesejo, tudi drugje je dosti takih gruči, hudo močnih v besedi in kritiki, ne pri delu.

Nesreča otroka

Iz Strug poročajo, da se je v Predstrugah težko ponorečala 5 letna Nikolaja Vodan, hči tamošnjega apneničarja. Šla je k sosedu na pod pojava in tako nesrečno, padla vznak s 3 m visokega poda, si je zlomila obe roki.

POSUŠAJTE
PALANDECH'S TRAVEL BUREAU
Folklore Radio Program

Every Sunday from 1 to 2 P. M.
Station WWAE — 1200 kilocycles

DR. J. E. URSICH
ZDRAVNIK IN KIRURG
1901 W. Cermak Road
CHICAGO, ILL.

Uradne ure: 1—3 popoldne in 7—8 zvečer izveniš ob sredah.
Režidenčni telefon: La Grange 5968
Uradni telefon: Canal 4918
PO DNEVI NA RAZPOLAGU
CELI DAN V URADU.

ROJAKI SLOVENCI!

Kadar želite okrasiti grobove svojih dragih, ne pozabite, da imate na razpolago lastnega rojaka.

Postavljam in izdelujem vse vrste nagrobne spomenike v vseh nablinah države Illinois. Cene zmerno, delo jamčno, postrežba solidna. Se priporočam!

Kadarkoli nameravate kupiti nagrobni spominski kamen, pišite na podpisane za vsa pojasnila in cene. V Vašo korist bo.

Joseph Slapničar

SLOVENSKI KAMNOSEK

527 North Chicago Street,

JOLIET, ILL.

Telefon 2-4787

Naročila za stenske koledarje

"AMERIKANSKEGA SLOVENCA" za l. 1939

sprejemamo do 1. novembra 1938

Na tisoče ameriških Slovencev naroči vsako leto STENSKI KOLEDAR "Amerikanskega Slovenca" svojim domačim, ali prijateljem in znancem v stari kraj. Naročite ga tudi VI. KOLEDAR STANE S POŠTINO SAMO 20 CENTOV, kar lahko pošljete v Money order, znakah ali gotovini. Zraven pošljite pravilni naslov, in ko bo koledar izšel, ga bomo odpravili na dani naslov.

Naročila sprejemamo za JUGOSLAVIJO in vse druge dele sveta. Le za Italijo ne, ker tam je dostava slovenskih tiskovin zelo netočna. — Naročila pošljite na:

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 West Cermak Road,
Chicago, Illinois

Učite se angleščine

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA
"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena
in stane samo: \$2.00

Naročila sprejema

Knjigarna Amerikanski Slovenec

1849 W. Cermak Road, Chicago, Illinois